

Provence

Bomen of panelen?

Ten noorden van onze coöperatie in de Provence ligt de Montagne de Lure, veel beschreven door de bekende Franse schrijver Jean Giono. Eind november trok een kleurrijke proteststoet van ongeveer 400 mensen naar het omstreden grootschalige zonnestroomproject boven het dorpje Cruis.

Waarom dit protest? In de herfst van 2019 komen we met vrienden op het idee een werkgroep te vormen om in onze directe omgeving ons actief in te zetten met alle projecten die verband houden met het energievraagstuk. We horen over plannen voor een grootschalige zonnestroominstallatie op 12 hectare gemeentelijk bos in de naburige gemeente Ongle. De belegde openbare vergadering geeft aanleiding tot verontwaardiging. Waarom is niemand geïnformeerd? Een uitzonderlijk waterrijk gebied in gevaar brengen en bomen kappen om het klimaat te redden, wat een onzin! Wie heeft er uiteindelijk baat bij? De belangrijkste argumenten die de burgemeester schoorvoetend te berde brengt zijn het spekken van de gemeentekas en het bijdragen aan de energietransitie. Navraag leert dat er alleen al in de Montagne de Lure meer dan 15 grootschalige PV-centrales bestaan en dat er nog eens 22 gepland zijn door multinationals. Hun realisatie zal volgens de plannen tussen de 600 en 1000 hectare natuur- en bosgebied vernietigen. De bedrijven tekenen een geheimhoudingsclausule met de gemeenten of met de particuliere eigenaren.

Met vijftien mensen richten we de groep 'Elzéard – Lure en Résistance' op. Deze naam slaat een

brug met de roman van Giono 'De man die bomen plantte', waarin de hoofdpersoon Elzéard Bouffier heet. Met deze groep willen we de aandacht van de inwoners van onze regio vestigen op deze heimelijke aanpak van bedrijven, gemeenten en enkele particuliere grootgrondbezitters. We eisen een kritisch debat over het energievraagstuk en laten daarin onze stem horen. We stellen informatiemateriaal samen, maken een overzichtskaart, ontwerpen een theaterstuk en een website. De argumenten tegen deze enorme installaties nemen met de dag toe. Bij elke informatiebijeenkomst komt een honderdtal mensen. Velen blijven contact houden. We nodigen mensen uit voor filmavonden en boswandelingen. Langzaam groeit er een netwerk met andere groepen binnen en buiten onze streek.

Het PV-project van de Canadese multinational Boralex in Cruis is in een vergevorderd stadium. Dorpbewoners waarschuwen ons begin september 2022. De ontbossing is begonnen. Het vreedzame protest van ongeveer veertig mensen kan niets tegenhouden. Zelfs niet wanneer mensen de bomen met hun lichaam tegen de kettingzagen beschermen en er inklimmen. Een van deze bomen wordt omgezaagd in het bijzijn van gendarmes. De val

Op het spandoek staat: "De zon heeft een rendez-vous met smerig geld".

is brutaal, maar had erger kunnen aflopen. De gewonde vrouw komt er met een shock en een gehechte knie van af. Als reactie organiseert onze groep een persconferentie en openbare bijeenkomsten. De winstzucht van de energiemultinationals, die bossen, natuurlijke weiden en landbouwgrond verwoesten, wordt breed bekritiseerd.

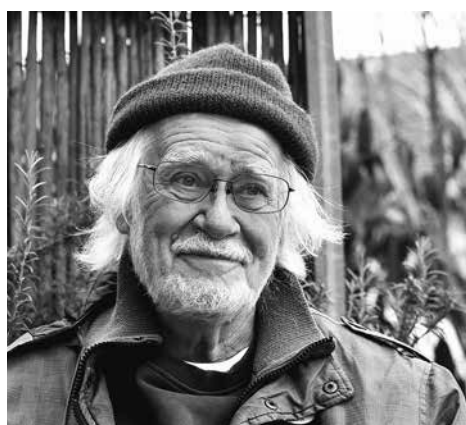
Afgelopen augustus wordt het perceel boven Cruis omheind. Tegelijkertijd lopen er twee rechtszaken tegen Boralex. Hun studies over de effecten op het milieu vertonen ernstige gebreken. Vooral oudere vrouwen blijven protesteren en blokkeren machines en toegangswegen. Alles wordt gefilmd. De veiligheidsdienst wordt versterkt, mensen worden gecontroleerd door de gendarmes, opgeroepen op het politiebureau, sommigen zelfs meerdere keren. Uiteindelijk worden twee vrouwen van 60 en 72 jaar in voorlopige hechtenis genomen om

de volgende dag te worden voorgeleid aan de officier van justitie. Onze strijd tegen Boralex, maar ook tegen de andere energiemultinationals, dringt door tot de media. De pers spreekt over de 'Gardiennes de Lure', de hoedsters van de Lure. Op de eerste dag van het proces wordt de zitting verdaagd, de tweede zitting duurt vijf en een half uur. Telkens verzamelen zich meer dan 100 mensen voor de rechtbank uit solidariteit met de beklaagden. De advocaten pleiten dat alle juridische mogelijkheden zijn uitgeput en dat het blokkeren van machines en toegangswegen legitieme middelen van burgerlijk verzet zijn. Op 6 februari worden beide vrouwen onder andere veroordeeld tot geldboetes en het dragen van de gerechtskosten van Boralex. De vordering van Boralex tot schadevergoeding (30.000 €) wordt afgewezen. De blokkades gaan tot nog toe door.

Karola Kolbe

Waar gaat de wereld naartoe?

Jacques Dubochet is een Zwitserse natuurkundige wetenschapper, die in 2017 de Nobelprijs voor Scheikunde kreeg. Hij strijdt fervent tegen vooropgezette ideeën en vooroordelen. Als steunbetuiging aan Longo maï schreef hij de navolgende tekst.

Het vormgeven van de toekomst is de enige plaats, het enige gebied, waar vrijheid tot uitdrukking kan komen. Ieder van ons kiest zijn of haar pad om redenen die noodzakelijkerwijs complex zijn en die gezocht moeten worden in de geschiedenis van de biologie en van het individu. We zijn wat we zijn door onze genen, maar ook door de immense levenservaring die de psychologie en sociologie moeizaam proberen te verklaren.

Onze maatschappij werkt volgens het principe van techno-financieel liberalisme. De rijken worden rijker. De rest past zich aan met een paar suikertjes om hen te helpen leven, overleven... of niet!

Voor mij is politiek de wetenschap van het samenleven. Ik heb natuurkunde gestudeerd en ben gepromoveerd. Dat is de weg die ik heb gekozen, want ik wilde altijd al onderzoeker worden. Toen kreeg ik de Nobelprijs voor de moleculaire

structuur van water. Tijdens de ceremonie in Stockholm zei ik tegen mezelf: "Stop! Je gaat het niet bij dit verhaal over water houden. Dat is niet wat belangrijk is. Wat belangrijk is, zijn de relaties die onze samenleving in staat zouden kunnen stellen om vrij en humanistisch te zijn."

Het is net voor twaalfen

Ik ben geschokt door de opkomst van extreemrechts, zowel in de wereld als in de landen waar we zelf wonen. Een smerig fascistisch rechts dat zich heeft verbonden met ons traditionele gematigde rechts en zelfs met een deel van zogenaamd links. Ik noem het ontmenselijkende en vrijheidsberovende techno-financiële conglomeraat dat

de wereld bestuurt 'de zeepbel'. Maar het zit zo: de zeepbel is niet levensvatbaar. Het is onverenigbaar met de natuur. De natuur zal zich ervan ontdoen.

Maar wanneer? Het is een kwestie van twee of hooguit drie decennia. Maar hoe? Gezien de domheid en arrogantie van de mentoren van de zeepbel – die van de fossiele brandstoffen in het bijzonder – zal het heel moeilijk zijn om oorlog te vermijden.

Aan de andere kant zijn wij de overgrote meerderheid van de aardbewoners die vrede en vrijheid willen. Helaas strijdt slechts een kleine meerderheid om die te bereiken. Longo maï zie ik midden in deze kleine meerderheid staan. Het engagement van deze gemeenschap is de afgelopen 50 jaar gestaag gegroeid. In Longo maï proberen de mensen samen een harmonieus leven te leiden. Daar zijn de zelfgebouwde huizen, de timmerwerkplaats, de heropleving van veel verwaarloosde beroepen, de ervaring met duurzame landbouw ondanks de problemen die gepaard gaan met klimaatverandering. In Oekraïne is oorlog uitgebroken met extreem geweld waar het land niet voor had gekozen. De Longo maï-gemeenschap daar verwerkt de schok. Ze zet zich in voor de opvang van vluchtelingen, maar blijft ook de ontbossing van de Karpaten aan de kaak stellen.

Met de klimaatcrisis en de ineenstorting van de biodiversiteit worden de fundamenteën van het menselijk leven op aarde bedreigd. We moeten nu handelen voordat het te laat is! De inzet van Longo maï gaat in deze richting, laten we dit voorbeeld volgen en steunen.

Jacques Dubochet

Oekraïne

Hoopvolle winterreis

Dit is mijn zesde reis naar Oekraïne sinds het begin van de Russische invasie in februari 2022. In het dorp Niznjé Selisjtsjé vond een vierdaagse ontmoeting plaats met de lokale groep die de opvang van oorlogsvluchtelingen beheert en de Longo maï monitoring groep die dit langdurige nederzettingsproject in dit dorp in de Karpaten ondersteunt.

Het is winter en een deken van vers gevallen sneeuw omhult het landschap, maar doet ook vrezen voor nog een koude winter zonder elektriciteit, net zoals vorig jaar.

De algemene situatie is gecompliceerd: het vooruitzicht van een lange oorlog ligt op de loer, het Oekraïense tegenoffensief is vastgelopen en de steun van het Westen - aanvankelijk onvoorwaardelijk - brokkelt gedeeltelijk af. Welk standpunt zullen de Verenigde Staten innemen na de komende verkiezingen? Er zijn veel vragen en de oorlog is dodelijk. Er zijn begrafenissen in de omliggende dorpen. De Russen van hun kant sturen de ene na de andere golf soldaten naar het

slagveld, zoals vandaag in Avdiivka, zonder dat er in Rusland echt verzet tegen de oorlog opkomt.

De oorlog, die al lang duurt, is ook in Transkarpatië catastrofaal in menselijk opzicht: de mannen die voor de oorlog naar het Westen waren vertrokken om te werken, keren niet terug. Het zijn de vrouwen die voor de kinderen en grootouders zorgen en die heen en weer reizen om hun mannen te zien. Velen van hen vertrekken uiteindelijk ook definitief. Oekraïense mannen tussen de achttien en zestig mogen het land niet verlaten en velen van hen duiken onder, om te voorkomen dat ze onder dwang gerekruteerd worden door het leger.

In deze gespannen context hebben we in de eerste maanden materiele hulp en noodhuisvesting geboden. Nu willen we vluchtelingen helpen die zich permanent in Niznjé Selisjtsjé en omgeving willen vestigen. Mensen die alles zijn kwijtgeraakt door deze oorlog kunnen zich alleen voorstellen hier te blijven wonen, als ze een permanente huisvesting, economische activiteiten en sociale steun krijgen. We proberen nu voor ongeveer tien gezinnen in het dorp zo'n basis te scheppen. Er is al veel gedaan. De tuinkassen die we deze zomer hebben opgezet en de graanmolen worden gerund door gevluchte mensen. Andere economische activiteiten zijn gepland. Rachid, een van de mensen die de Longo maï conservenfabriek op de Mas de Granier in Zuid-Frankrijk runt, vergezelt me op deze reis om zijn kennis te delen en te helpen bij het opzetten van een kleine conservenfabriek in Niznjé Selisjtsjé.

De afgelopen twee jaar zijn we goede vrienden geworden met de vrijwilligers ter plaatse, zoals Bogdan, Inna, Lera, Oxana, Pietro en Sacha. Ze werken hard in een sfeer die helaas door uitputting is gekenmerkt. En toch kunnen we genieten van de traditie van gastvrijheid tijdens deze lange winteravonden in Transkarpatië, gedeeltelijk bij elektriciteit, gedeeltelijk bij kaarslicht.

Paul Braun

De vrijwilligers in Niznjé Selisjtsjé en mensen van de Longo maï monitoring groep proeven de eerste conserven van de groenten uit de tuinkassen.

Tijdgeest: 50 jaar Longo maï

De campagne voor opvang van Chileense vluchtelingen

Het nieuws over oorlogen, slachtpartijen en verdrijvingen overweldigt ons. Vaak voelen we ons gewoon machteloos en raken verlamd door al dat vreselijke nieuws. Tegelijkertijd weten we ook, dat mensen in solidariteit heel wat kunnen bereiken.

Een voorbeeld uit de geschiedenis van Longo maï is de campagne voor opvangplaatsen van Chileense vluchtelingen. De eerste coöperatie was net opgezet in juni 1973 in de Provence - alles moest nog gebeuren, zoals water zoeken, akkers ploegen, inzaaien en de ruïnes van de boerderijen heropbouwen. En kort daarna werden acht Oostenrijkse, Zwitserse en Duitse medeoprichters Frankrijk uitgezet. De toenmalige minister van Binnenlandse Zaken zag de opstandige jongeren als een bedreiging voor de kernraketten die in de streek waren gestationeerd.

Net toen deze ongewenste buitenlanders zich weer in Zwitserland bevonden, pleegde het leger onder

generaal Pinochet een staatsgreep in Chili tegen de democratisch gekozen president Salvador Allende. Tienduizenden mensen werden gearresteerd, gevangengezet, gemarteld en vermoord. 11 september 1973 markeerde het begin van 17 jaar bloedige dictatuur, ellende en ballingschap.

Vanaf het begin had Longo maï zich verbonden gevoeld met de democratische weg van president Allende, die het land uit de armoede en afhankelijkheid wilde halen. Nu was alles verwoest en voorbij. Na de eerste schok dacht de uitgezette groep na over wat ze konden doen in Zwitserland. Samen met de bevriende pastoor Cornelius Koch lanceerden ze in de herfst van 1973

de 'Freiplatzaktion für Chile-Flüchtlinge' (Campagne Opvangplaatsen voor Chileense vluchtelingen) en stuurden een oproep naar alle parochies, kerken en gemeenteraden in Zwitserland om Chileense vluchtelingen op te nemen. Het resultaat was dat er meer dan 3000 opvangplaatsen werden aangeboden - en dat tijdens de Koude Oorlog, toen de vervolgingen in Chili in veel kringen als een 'rode bedreiging' werden beschouwd. De Zwitserse regering weigerde daarom vluchtelingen uit Chili op te nemen, maar had echt geen rekening gehouden met de reactie van zo'n brede beweging onder de bevolking, waar de campagne al snel tot uitgegroeid was. Zelfs de initiatiefnemers wa-

ren verrast door de enorme golf van solidariteit. Om een voorbeeld te noemen: de gemeenteraad van het kleine boerendorp Titterten in de regio Bazel besloot spontaan en unaniem om vijf Chileense vluchtelingen op te nemen. Een vertegenwoordiger van de gemeente legde uit: "Als vijf Chileense communisten de orde in onze gemeenschap bedreigen, dan is die echt niet veel waard." En in het dorp werd gezegd: "We doen alleen maar wat elke christen moet doen in een situatie als deze." Deze eenvoudige solidariteit spreidde zich uit over het hele land. Hoewel de regering tegenwerkte, slaagde de campagne Opvangplaatsen er uiteindelijk in om ongeveer 2000 Chileenen naar Zwitserland te brengen om hen onderdak en langdurige bescherming te bieden.

En vandaag? Ondanks de verschrikkingen mogen we de hoop niet verliezen. Het voorbeeld van de campagne in 1973 laat het zien: we kunnen actie ondernemen en soms zelfs meer bereiken dan we aanvankelijk dachten.

Michael Rössler

Crau

Feesten op het dek van een utopisch schip in een zeestorm...

Een bruisend, stormachtig 2023: 50 jaar Longo maï en ook nog de wens om de 33ste verjaardag van de coöperatie Mas de Granier in het zuiden van Frankrijk te vieren.

Met deze viering wilden we vooral aandacht geven aan alle relaties die we in de loop der tijd hebben opgebouwd, aan de acties waarmee we verbonden zijn, aan het welslagen en de mislukkingen...

Het jaarlijkse feest op de Mas de Granier onder de majestueuze platanen geeft ons altijd een gevoel van zowel eeuwigheid als vergankelijkheid. Afgelopen september hebben we er twee dagen van gemaakt, om meer ruimte te geven aan uitwisseling en diepgaandere gesprekken. Meer dan 400 mensen namen onze uitnodiging aan, sommigen voor slechts een paar uur, anderen voor het hele weekend: mensen uit de buurt, uit Arles, Nîmes of Marseille, vrienden, nieuwsgierigen, marktclanten en compleet nieuwe gezichten. Er waren rondleidingen door de coöperatie en een tentoonstelling van archieven en foto's van de afgelopen decennia van de Mas en de Longo maï-beweging. Een grote tafel met boeken en brochures getuigde van de acties en bijeenkomsten die door de jaren heen in de Mas de Granier zijn georganiseerd. Heerlijk eten en eclectische concerten brachten iedereen in een feestelijke stemming, van de anatolisch-marseillaise elek-

Boeiende paneldiscussie onder monumentale platanen

trische rock van de groep Biensûre en de intieme rap van Sise Ici tot de virtuositeit van Léa Lachat en de vijf explosieve zangeressen van La Mossa, die allemaal samen zongen en dansten.

Op dezelfde golflengte

Elke namiddag werd besteed aan diep ingrijpende gebeurtenissen in

Frankrijk: dichte grenzen en scherpe wetten tegen buitenlanders; rechts-extremisme in de regio en in het hele land; sociale onvrede die wordt geminacht door hervormingen die de ongelijkheid in Frankrijk nog verder vergroten; politie- en institutioneel geweld; staatsracisme dat in de zomer opnieuw slachtoffers eiste in Nanterre en Marseille. Ongeveer

80 mensen namen in kleine groepen deel aan de workshops en aan twee paneldiscussies. De kunstenaar Soly uit Marseille, oprichter van het Collectief Ibrahim Ali, de socioloog Mathieu Rigouste, leden van de AntiCRA¹, het Legal Team Marseille en het Collectief 5 november² zaten bij de eerste paneldiscussie rond de tafel.

De volgende dag bracht de ronde tafel antiracistische en sociale rechtvaardigheidsactivisten samen: A4 (Vereniging voor Opvang in de Landbouw en Ambacht), CHO3 (Comité van Bewoners van het derde arrondissement van Marseille), AUP (Vereniging van Asielzoekers) en het internationale netwerk Alarmphone-Watch the Med. Deze discussies werden live uitgezonden op Radio Zinzine en Radio Aioli, een radiostation dat we sinds twee jaar in Avignon runnen³.

We hebben het succes van dit feest te danken aan al onze vrienden en vriendinnen die ons hebben geholpen bij het plannen van de inhoud, de catering van de vele gasten en het verzorgen van de honderden details. En natuurlijk aan ons motto, ontleend aan het Provençaalse dialect: Longo maï – lang moge het duren!

Mathieu Espère

¹ CRA: detentiecentra in Frankrijk waar buitenlanders met een "onregelmatige status" worden vastgehouden.

² Op 5 november stortten gebouwen in de Rue d'Aubagne in de wijk Noailles in Marseille in, waarbij 9 mensen omkwamen.

³ Luister op: www.aioli-radio.org

Italië

Riace leeft!

"Dit is het einde van een nachtmerrie die me de afgelopen jaren heeft onderdrukt, vernederd, beledigd en me in de ogen van het publiek onterecht als een crimineel heeft doen voorkomen." Domenico Lucano

Vijf jaar van verhoren, beschuldigingen en laster in het 'Xenia'-onderzoek zijn tot een einde gekomen. Het proces tegen Domenico Lucano

en 17 andere verdachten is voorbij. Op 11 oktober 2023 werd de rechtszaak in hoger beroep afgesloten in Calabrië. Na in eerste instantie te zijn veroordeeld tot 13 jaar en twee maanden en ondanks de zware straf van 10 jaar en 5 maanden die in hoger beroep was geëist door de openbare aanklager, besloten de rechters anders. De versie van de gebeurtenissen van het eerdere rechtsoordeel werd aan diggelen geslagen. Domenico kreeg slechts een voorwaardelijke straf van een jaar en zes maanden voor machtsmisbruik. De aanklachten van criminele samenzwering, verduistering, fraude en oplichting werden ingetrokken. Van de 17 andere verdachten werd alleen Maria Taverniti, Domenico's medewerkster, niet vrijgesproken. Zij kreeg een voorwaardelijke straf van één jaar en drie maanden. We kunnen eindelijk opgelucht ademen.

De 'Riace-affaire' heeft veel inkt doen vloeien en zal dat ook blijven doen, vanwege de vele politieke manipulaties en harde vonnissen die gebruikt werden om een voorbeeldig opvangmodel dat in 1998 begon, aan te vallen en te beschimpen. Een integratiebeleid dat de noodzaak om migranten en asielzoekers op te vangen wilde combineren met de herbevolking van een halfverlaten dorp. Het beheer werd toevertrouwd aan coöperaties en lokale verenigingen die gefinancierd werden met fondsen van de staat en de Europese Unie. Domenico Lucano, driemaal burgemeester van Riace, werd beroemd om zijn aanpak van immigratie, die door hem eerder als een kans dan als een probleem werd gezien.

Solidariteit blijft

Maar wat is er overgebleven van het model van Riace? Een ervaring met het verwelkomen van immigranten die elders nog steeds bestaat. Er zijn geen opvangcentra meer in het dorp, omdat de nieuwe gemeenteraad (met een meerderheid Noordelijke Liga) de regeling heeft stopgezet. Het kleine dorp Riace, dat de afgelopen jaren wereldwijd in de belangstelling stond, vertoont echter geen

tekenen van opgeven. Er komen nog steeds immigranten aan en Domenico zelf helpt ze een woning te vinden, maar het blijft een geïmproviseerd welkom. Er is veel solidariteit en sommige werkplaatsen, zoals die van de pottenbakker uit Kabul, enkele naaisters en handwerkers, slagen erin om open te blijven. De olijfoliemolen 'Frantoio sociale' opende na twee jaar sluiting weer voor het seizoen van 2023.

Ondanks de moeilijkheden van de afgelopen jaren hebben veel vluchtelingen en immigranten zich gevestigd in Riace, dat altijd solidair is gebleven.

Domenico Lucano zegt: "We hebben een simpel ding gedaan: we hebben de huizen geopend die Italiaanse migranten achterlieten na hun uittocht naar Noord-Italië, en daarvoor naar overzeese landen. We hebben geen 'hot spot' gecreëerd, maar ervoor gezorgd dat mensen samenleven in dezelfde gemeente. Dat is het model van Riace en daar ben ik trots op."

We kunnen ook nu het dorp steunen door er langs te gaan of een poosje te blijven. Zo blijven we samen met Riace de taal van de mensheid spreken.

Valentina Malli

Kleine beer met grote projecten

De vereniging La Petite Ourse (De Kleine Beer) werd opgericht in 2022 in Verfeil-sur-Seye (Tarn-et-Garonne, niet ver van Toulouse). Een paar jaar eerder hadden de oprichters elkaar ontmoet op een School voor Filosofie, die in 2018 van start ging.

De School voor Filosofie biedt ruimte voor horizontaal en experimenteel onderzoek. Meerdere sessies per jaar vinden plaats in het grote gemeenschapshuis van de vereniging Le Petit Verfeillais. De renovatie van dit huis werd in 2015 ondersteund door Longo maï en nu biedt het huis het hele jaar door onderdak aan verschillende evenementen, zoals timmer-, bakkerij- en filosofie cursussen, muziek-, dans- en theatervoorstellingen. Daarnaast is er een wekelijkse kantine en een bibliotheek. Het is een waardevolle plek in het dorp en een prima mogelijkheid om andere mensen, ideeën en handvaardigheden te ontmoeten.

In de vijf jaar van haar bestaan heeft de School voor Filosofie in dit huis enkele honderden mensen verwelkomd en ruimte geschapen voor een kritisch denken van allerlei aard. Meerdere deelnemers hebben geholpen bij het opstarten van La Petite Ourse. Met deze vereniging willen we een ander oud huis in het dorp renoveren om meer plaats te hebben voor een aantal activitei-

ten van de school, zoals een bibliotheek, een bioscoop, een drukkerij. Maar het huis kan meer ruimte bieden: in het dorp is er ook behoefte aan meer goedkope huisvesting, een kapsalon, een kantoor en een werkplaats.

Tijdens een eerste bouwfase in augustus en september 2023 hebben we een groot deel van de dakstructuur gerenoveerd, mede dankzij de financiële steun van Longo maï en bijdragen van leden van de vereniging. In 2024 willen we de werkzaamheden voortzetten, zodat we binnen een jaar bepaalde ruimtes in gebruik kunnen nemen. Om dit te bereiken zetten we ook onze zoektocht naar financiering voort, met name via een bredere crowdfundingcampagne die in december van start is gegaan.

We hebben meerdere doelen op het oog. Ten eerste willen we onze activiteiten samen kunnen ontwikkelen, zoveel mogelijk vrij van commerciële beperkingen. Ten tweede willen we onszelf bepaalde kennis en handvaardigheden opnieuw toe-eigenen om actief kritiek op de

Verfeil en de omgeving: door collectieve initiatieven te blijven uitbreiden (kantine, buurtcafé, spelothek, recyclingcentrum, etc.) en door verbindingen te leggen met andere collectieve initiatieven in andere dorpen en in Toulouse. Terwijl de grote steden ook grote machines zijn voor verarming, ver-

De renovatiewerkzaamheden in Verfeil-sur-Seye zijn in volle gang.

dominante logica's vorm te geven. De oprichting van een drukkerij en een filmatelier zal ons in staat stellen om de reflecties van de filosofieschool uit te breiden: het drukken van cursussen en brochures, het tonen en maken van films; kortom, het concretiseren van mooie ideeën om ze beter te kunnen delen. Tot slot willen we een bijdrage geven aan de mooie dynamiek in ons dorp

vuiling en individualisering, is het platteland niet per se beter af: huisvestingsproblemen, economische onzekerheid en isolement zijn ook realiteiten op het platteland. Tegenover dit alles zien wij La Petite Ourse als een mogelijkheid om op onze eigen schaal andere manieren van leven op te bouwen.

Ivan Bouchardeau

Mecklenburg

Een lange stoet olifanten

Een lange stoet van zwarte en witte mensen met hoeden, stokken en bundels komt om de hoek over het zandpad aanzetten. 31 mensen schudden ieder van ons de hand. Zo begon een avontuur van vier weken.

De 'Freireisende Begegnungsschacht' (Vrij Reizende Ontmoetingsgilde), ook bekend als 'De Olifanten', hielden afgelopen september hun belangrijkste jaarlijkse bijeenkomst op de boerderij Ulenkrug in Mecklenburg en brachten meer mee dan alleen hun handvaardigheid.

Na twee weken voornamelijk koken voor een horde hongerige mensen die aan een stuk door praatten, volgden twee weken van bedrijvigheid. In elke hoek van de boerderij werd gehamerd, gelast, gevoegd, geboord, gezaagd, gebakken en er was zelden een gebrek aan muziek.

En tijdens deze drukte groeide het aantal mensen gestaag. Vrienden, collega's van andere gilden en familie werden uitgenodigd voor het eindfeest van de FBS-bijeenkomst. Uiteindelijk waren we met bijna 250 mensen.

De olifanten zijn weer weg, maar we houden er veel herinneringen, nieuwe relaties en natuurlijk geweldige bouwresultaten aan over: Het nieuwe gastenverblijf is van binnen en op het terras flink opgeschoten, trappen zijn herbouwd en gerepareerd, funderingen zijn opnieuw gevoegd en er is een nieuwe bakkerstafel gebouwd. We waarderen het enorm dat we allemaal zoveel mogelijk zelf kunnen doen, maar het is ook een hele opluchting als vele vakkundige handen een handje kunnen helpen. Een hartelijke dank aan iedereen!

Jule Sachs

Nieuws van de beweging Reclaim The Seeds: Er wordt weer gewerkt aan nieuwe zadenregelgeving in de EU. Ruim 10 jaar geleden was een soortgelijk proces de reden om als protest met Reclaim the Seeds te beginnen. Ook nu is aandacht weer geboden en ook daarom worden er op veel plaatsen in Nederland en België weer zadenbeurzen georganiseerd. Het nieuwe voorstel van de EU-zadenwet, in juli 2023 gepubliceerd door de Europese Commissie, is een ernstige bedreiging voor de vrije uitwisseling van zaden en heropleving van de diversiteit van onze gewassen. Verder negeert deze zadenwet het recht van boeren om hun eigen zaden te oogsten, te gebruiken, uit te wisselen en te verkopen, zoals vastgelegd in het internationaal recht. Dit is onaanvaardbaar!

De Oostenrijkse seedsavers van Arche Noah hebben een petitie opgezet om de voorstellen bij te sturen. Het is belangrijk dat veel mensen dit ondertekenen en zo laten weten dat de agrarische biodiversiteit en een robuuste landbouw met zaadvaste rassen belangrijk wordt gevonden. U kunt meer lezen over deze campagne op <https://mitmachen.arche-noah.at/nl/vorken>. Nieuws over de zadenbeurzen vindt U op <https://www.reclaimtheseeds.nl>.

Colofon

Het Nieuws uit Longo maï verschijnt drie keer per jaar
Hoofdredactie: Babette Stipp
Productie: Elke Furet, Ieke Dekker
Druk: Druckwerk 14, Dargun

Contactadres:
Stichting Pro Longo maï
Amerbos 528 HS
1025 XT Amsterdam
Tel. 06 28 45 17 62
IBAN: NL86INGB0000314983
info@longomai.nl - www.longomai.nl

Le Montois, CH-2863 Undervelier
Tel. 0041 32 42 65 971

Grange neuve, F-04300 Limans
Tel. 0033 492 73 05 98

Hof Ulenkrug, Stubbendorf 68
D-17159 Dargun
Tel. 0049 39959 23881

Hof Stopar, Lobnik 16
A-9135 Eisenkappel
Tel. 0043 4238 8705